

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

2.

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות רב"ח

(א) במשנה ר' אלעזר בריה
 לימא ההוא: (ב) רש"י דיה
 וקבל וסי' או וקל שלא לשמו
 או לשמו כג"ל והד"ס: (ג) דיה
 אחא וסי' אלח וריקה דחא:
 (ד) דיה לא פשה וסי' פקח
 דפתך דחבי קאמר: (ה) דיה
 לא קשיא וסי' אחינח מוכח ואי
 נמי אפילו שיריש דאיתרבי
 בהראי לקמן: (ו) דיה הא
 דלמא וסי' נחמסח:

גליץ הש"ס

גם' יצאו שפיות שדיים. לקמן
דף לט ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

המקרים אותו לא ידעה כי
זרקה שחלטה (תוס' הר"ם):

שניי נוסחאות

א) בנתיבי נוסף אי לא סוף
אשם כ"ב ב' ליל שעה ר'
שמועז (ש"ס פרי"ד) וז"ה
במטה שבמשינות (הגרי"ב) לזל
במלח"ס שם כ"ס הר' יוסוף ז"ל
היה מלפניו וזכר כך מלח"ס
כלל הפסד"ס ג' נ"ח אלעזר
(פרי"ד) ועי' מלח"ס ועי' פרי"ד
במשינות ונחמ"ס ש"ס וז"ה

אָתָּה אומער וו קבלת הרם ב'ר'. לעיל (דף ד.) פ'י נקוט' דמוקמין ודיקייטו בקבלה ולא כהולכה משום דוהקריבו נאמר מיד אחר שמיטה וקבלה ה'ר ענינה ראשונה שאמר שמיטה ולפירושו קשה היכי בעי נאמר הכא או איני אלא ודיקא אלא נראה דמוקמין לה בקבלה או נזיקה לפי שכן עבדות משבות ש'א אפשר לבטלן מה ש'ר' מן הכולה ^ה.

בבהן בשך ובכלי שרת. פירס
בקוטרם כלי שרת בגדי
הכוונה וקשה דהא נפקא לקמן פסוק
שני (דף ה:) מקרא לזין בגדיהם
עליהן חזן הכוונה עליהן והוא להו
ורס ואפילו ענדויה דלא מעבכא
כפרה וס לומר דלי לא גורה סוד
דהכא הוה אמרינן מה שהקפיד
מורה אמונתו בגדים היינו היכא
דכתיבי בגדים אכל היכא דלא כתיבי
גגדים לא וגבי נתינתם לא וקידור
איברים לא הוה בעינא בגדים (א) מהכן
כסיונו אלא מדגלי רחמנא גבי
קבלה גורה סוד ליפנין ככל דוכחא
דכסהי הי כסיונו:

דִּיקָא נמי דקתני שהובח נפשו.
במסקנא לא חיישין להאי
דיקא דבדקלה נמי איכא פסול פיגול

[illegible]

תמי נמי כהן כשר וככלי שרת כנגדי כהונה קאמר: אמר רבי
כל שכן והכהנים כביהוס לא משמע ליה: מה לכולן ככהנים
מדבר דכמיז (במדבר ג) אשר מלא (אח) ידם ויטונו לשון רבו כגדי
גדי הקדש אשר לאהרי יהו לנפשו אחריזו למשה כהן מלא (א) גם
האשר עבדות: ואין ל' לנפשו איני יודע פסוקם מהם מה הפרס
(י) הא דקאמר אין מחשבה פוסלת בשבילה אם חישבנה זה חזק
פ. דשמיטה ארבע דכמיז (א) לחיוב (אול) פסח אבל מועד (ירמיה יא)
יולא: ורס (א) ושאר חייבי מיתות כולן שפירין אין הדומין להם: אכן
למה (ד. דה) ובפרק במדל דהבא (דף קכג) ממי מן ארץ כהן
דורש. מאליך ומסרים למה ששמעתי: מחשבת פיוול. דחוק לומנו
פיוול: אלא בוריקה. במחשב בשעת וריקה ע"מ לאכול מזבח
(א) וילפניו מנייה כפ"ב (לקמן טו). במחשב בשעת הקרבה לאכול מזבח
א"ס. אמר הקרבן כמיז המור אכילה הכתוב מדבר: א"ס שפיכה
א"ס הקטיר אומורין במחשבתו וז' לא ילג (א) היינו וריקה שיהא
אין. שירים אין מעכבין דמנינא בנאיהו מקומן (לקמן דף נג). יכול
מזה בר. הקטור אומורין אין מעכבין כפרה דכמיז הדס איהו כגופ
ול לא כשחיב בשעת קבלה על אכילה כשר אלא במחשב בשעת שחיטה
כמחשב א"ס שטע על מנת לחרוק דס למחר פיוול דמיני אכילה
אמר כו'. והאי דקמיז מנין לרבות שחיטה וקבלה (א) מחשב בשעת
ריקה שירים לא פסלה ככו מחשבה. דקמיז לעיל יכול שאני מרבה
לומנו: מנין לרבות שפיכה שירים. וכל שכן מחלת וריקה:
לא

צד כרת לא פריך. לפי שאינו שזה בשניהם דמעות אינו עושה כרת על הבחול אלא שעל שגגת כרת הוא צד ופסח עושה כרת על הנחלו: **אשם** גמיר ליימי. לפסול ^א בשלל לשמו מבנין כרת דכרתו רבי אליעזר גמיר ^ב דף ^א קדא"ל רבי יהושע מחזרי לחילול ופרכין וליהדר דינא ולימי ^א במה הדין וסליקא להך חקתפתא ^א משום דאיכא למיפרך מה להלך השוא ^א ששהי שן ים כין דר כרת. ושמעי ^א לכן עזאי אשם מפירכא אחריתא ^א משקל ליה להלך יימי בניין אכ ^א דפרך מה להלך השוא ששן שיטון ^א נגזור. פסח קרי ליה קרבן שצור ^א דלמחן כסדר יומא כפ' הויאלו לו

ליקוטים

[illegible]

ממשמע (ההגדים) ביהוים [לקמן יח.] והיינו בגדי הכהן וכל היכא
קבוצה י' עקיצה כל שמעמ ליה מהכח לחצק' למימר בני אה
בשרין. הכהני דהא אלעזר ואימחר כתיב [ו] וכלי שרת נמי אה
הכהני דכחוי (ויקרא כג) ומלא כל ידו לנגוס את הגדרים ונמי נמי
האחא ידים (שמות טז) **לכבין הפרש כו'** ואחא עושה את הקב
שמעמי בניהן: **לא עשה לא מהכסה כמעשה**. הנהא חלקא דעמי
לזומני אן שלא לשמו חלקא לא פסלה בקבלה: **קבלו ביהא אינו חייב**
וריקרא מהדא מד יתש [ו] [סע] לקמן פסקא דשומע (לר): **קבלו כ**
חייבין עליו. מיחא דבעיא [ו] עבודה תמה שאין אחריה עבודה
השומע [ו] ורוא לא תמוס טומאה ולא תמוס מחוסר גדרים כו': **את**
לא פסלה בקבלה ויקרא נמי. [דמחא] דמתמיכין לא איירי במחש
ביום השלישי דכחוי בקרא דמחשבת פגול מהקריב אמו לא יתש ויקרא
ביום השלישי דכחוי דמכר (והקרבנה) היינו ויקרא: **בדברים**
יחיים. אס שפן שירי דס יסוד על מנת לחבול בשר חון לומני
מחא: **כלל הימר**. כלל הדברים המביאין [דן] לחילול: **שאין מע**
בעבנו תלמוד יומא ואת כל דס יספך (ויקרא יז) נקרי ככחוי ועשאו
פסק [סד] [ו] [ס] **לא קשיא**. את דקמינו לעיל מחשבת [ו] קבלה לא פסלה
על מנת לקבל דס למחר דלילו ויקרא כהא גוונא עשה דס מחש
בזבח (ו) [ואי נמי] דלמחרי' דהיא אפי' שכיבת שיריים לקמן: **הא**
קבלה על מנת לשפון שירים אן אחת משאר האילות קאמר [ו] **הא**
שכיבת שירים: **אלא כשליט בשר**. בשמיט לחבול בשר [ו] **הא**

וא לא היו לא אכילת אדם ולא אכילת מוכח וברייחא דנקט ולא מתפגלת ברי נסבה דליבא מאן דפליג עלה ודומא בעלמא כסם שאינה מתפגלת כך אינה מפגלת (מל"מ פ"ו תפס"ה ה"ג):

[illegible][illegible]